

Vänner - så är det dags igen!

Här kommer brevcirkelns första höstomgång. Det blir som vanligt 2 á 3 brev per omgång med 3 till 4 veckors intervall. Med detta bifogas också cirkelns första adressförteckning, vilken bör bevaras eftersom den kan krävas tillbaka. Som tidigare nämnts är förteckningen enkom avsedd för kontakter deltagarna emellan.

Cirkeln är nu uppe i 156 deltagande. Med nuvarande resurser kan vi ta emot ytterligare ett mindre antal - brevens restupplagor fyller ingen funktion på våra hyllor - rekommendera därför intresserade att bli med.

Till dem som är speciellt intresserade av serie D - och det tycks vara många - kan vi meddela, att vi tacksamt tagit emot oväntad hjälp med utskrivningen av dessa brev från Alve Holmqvist och Yngve Frey i Malmö. Vi sänder därför minst en extra omgång om 4 - 5 brev så snart de föreligger klara. I övrigt återkommer serien som vanligt nästa gång.

Vi har fått ett brev från en ung dam som deltar i cirkeln. Hon har träffat en rymdman - tror hon - och här är detaljerna omkring.

Det skedde i juli i år under resa med tunnelbanan i Stockholm. På kvinnors vis intresserad av män i de flesta åldrar, studerade hon ingående men diskret mannen som steg på vid en av stationerna. Hon anser inte att han hade någon chans att märka hennes granskning, eftersom han hela tiden satt med ryggen mot henne och läste i en tidning. Hon kunde dock se hans profil. Mannen var oerhört brunbränd, en brunbränna som var så jämt fördelad att den verkade medfödd. Och det fanns inte en defekt i hans ansikte. Hans hållning var rak, men han verkade spensliga-re än man kunde ha väntat och hans klädsel var oklanderlig. Han såg både gammal och ung ut - det var omöjligt att fastställa hans ålder. Han hade blåvitt skägg och hår i samma färg - "man kan se ett plagiat av den färgen hos kvinnor ibland när dom kommer från hårfrisörskan". "Han var rent ut sagt vacker".

Det var här tanken kom att mannen inte var från vår planet, så vår dam sopade ut alla virriga tankar för att efter bästa förmåga försöka få en telepatisk kontakt: "är du rymdman, är du rymdman", vilket hon nu efteråt anser måste ha varit ganska tjatigt att lyssna till under en hel resa. Då hon upphörde inte med detta ens vid avstigningsstationen, där även mannen gick av före henne. Han gick ca 20 meter före men stannade upp vid ingången till stationen och väntade med blicken intensivt fäst på henne. När hon kom närmare log han - han hade ljust blå ögon och tänder som verkade helt felfria. Hans attityd verkade milt överseende och han verkade ha förfärligt roligt och så så han mycket kort "Ja". Sedan vände han bestämt om på klacken och gick utan att se sig om.

Ja, det var allt som hände, ingenting är till- eller frånlagt, säger vår unga dam, som slutar med att tvivla och undra om hon skall möta 'sin' rymdman igen.

Som följd av diskussionsinlägget i blad nr 2 har ytterligare ett i samma fråga kommit in:

Diskussionsinlägg rörande reinkarnation.

"Det finns ibland oss en mängd falska profeter, och det är endast med kärlek vi kunna avslöja dem. Det är en 'prövosten', såsom elden är för guldet."

(efter Weinfurter).

Föregående diskussionsinlägg anser jag vara ensidigt ihopsatt, vittnar om yttlig kännedom om de djuraste tänkares verk inom detta område. Den

)2(Medl.3.

citerade Bo Yin Ra har jag studerat länge, och finner bland allt gott en hel del obegripliga fantasifoster, exempelvis hans kontenta om återfödelsen.

Tvärtemot vill jag påstå att reinkarnationen drabbar alla människor åter och åter med bestämda intervaller igenom tidsåldrarna, ja, den är oupplösligt förbunden med människosläktets historia, är förutsättning för begreppet mänsklig utveckling, Är det inte närapå löjligt påstå att vi skulle behöva leva på jorden blott en gång? Ingen enda varelse bland miljoner kan bli fullkomlig och förstå allt under 70-80 års levnad. Eller varför födas somliga 'vita', andra som negrer, judar, asiater, lytta, idioter, sjuka osv? Förklaringen är väl att alla födda måste genomgå alla raser, religioner, sociala tillstånd etc, för att kunna utvecklas till världsmedborgare, redo för en högre uppgift, kanske i en annan dimension. Är jag negerhatare i detta liv, torde jag bli född som neger i nästa inkarnation för att lära läxan, enligt lagen: som man sår får man skörda, vilket kallas Karma-lagen.

Tvärtemot föregående inlägg anser jag att återfödelsen är ett normalt matematiskt förlopp, enligt lagarna för alla andra strängt rytmiska förlopp i naturen och kosmos.

Ingenstans hittills i Brevcirkeln har jag funnit något rörande vår tids största 'filosofiska' organisation, Rosenkreutzare-Orden, som har förgreningar runt hela jorden, och som har uråldriga anor. Men många andra små 'rörelser' bli ofta omtalade, deras litteratur omnämnd etc. Rosenkreutzarna äro i Sverige representerade i Amorc (förk. av Antika Mystiska Orden av Rosen-Korset). Dess världschef, Imperator H. Spencer Lewis har skrivit en alldeles briljant bok om återfödelsen: "Åter till livet", pris inb. 16:50 hos Amorc, Box 30, Skälderviken.

Jag citerar fritt omskrivet, dels egna tillägg: "-- Ni tycks mena att återfödelse läran är ansvarig för att människans själ (som är en del av Guds universella själ) har blivit fångslad i en jordisk kropp. Det är inte riktigt. Läran om återfödelse söker blott förklara varför Guds själ eller medvetande ingjuts i en fysisk kropp för att här på jorden genomgå dessa prövningar, lidanden, sociala olikheter -orättvisor, vilket Guds själ såsom allsmäktig inte skulle behöva! - Ju mer man vet om sin tillvaros grunder i nuet och framtiden, desto lyckligare, mera framgångsrikt och fulländat blir ens liv. -- Genom att förkasta eller förneka lagarna för återfödelsen kan man inte hindra deras verkan. Är det inte bättre att veta och att handla därefter? --" Om själen är odödlig måste den ju ha levat före födelsen i barnets kropp! och då kan den ju ha 'fötts' tidigare, en eller flera gånger, eller var befann den sig under den delen av evigheten? Eller varför födas och leva blott en enda gång, och aldrig få tillfälle att gottgöra. Skulle Gud inte ibland vara djävulsk emot somliga om de hade chansen blott en gång?

-- Om det är omöjligt säga hur många gånger själen skall återfödas, så äro de främsta kända forskarna eniga om en återfödelse-rytmisk periodicitet om 144 år i genomsnitt. -- Man kan ju födas om som man eller kvinna, ty själen är könlös, är endast psyke. Endast den fysiska kroppen, det materiella verktyget för själens avsikter, är könsligt polariserad.

Oändligt mycket vore att skriva om detta stora mysterium, man kunde citera både förkristna, den kristna Bibeln, judiska och orientaliska källor, genom vilka går en i stort likartad uppfattning. Men när Bo Yin Ra påstår, att Österns folks uppfattning fått en oriktig tolkning och att man ej behöver födas mer än en gång, vill jag bestämt hävda att han själv har 'feltolkat', eller för egna privata 'sensationssyften' sökt vara profet.

Är det inte i stället meningen att vi, var och en inom oss, skola uppnå Kristusmedvetandet? Bli mästare och kanske ej behöva återkomma fysiskt. Jesus är ju död för alltid, men lever som Kristus. Jesus var en fysiskt dödlig medborgare, men hans icke-döda Kristussjäl är ett löfte till oss alla. Hans 'andra ankomst' sker väl i vårt eget inre, i den enda himmel som Jesus talade om!

Konstnär Per-Hilding Perjons, Dala-Floda.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o